

Ἅναπεσῶν*

«Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωάν. α' 14)

Ο εἰκονογραφικὸς αὐτὸς τύπος τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος ἀγιογραφεῖται ἡμεξηπλωμένος μέσα σὲ λίκνο, συμβολίζει στὴν Ὁρθόδοξη Ἄγιογραφία τὴν ἐνσάρκωσι τοῦ Θείου Λόγου καὶ τὴν ἐκπλήρωσι τῆς ἐξῆς μεσσιανικῆς προφητείας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης:

*«Ἄναπεσῶν ἐκοιμήθη ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος· τις ἐγερεῖ αὐτόν;
Ὅν ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἠγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως
ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν».*

(Γενέσεως μθ' 9-10).

Τὰ χωρία αὐτὰ ἔχουν ἄμεση σχέση μετὰ τῆς ἐξῆς τῆς Καινῆς Διαθήκης:

«Ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν».

«Ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα τοῦ Δαυὶδ».

(Ἐβρ. ζ' 14· Ἀποκαλ. ε' 5).

Ὁ Πατριάρχης Ἰακώβ, στὴν ἐπιθανάτια κλίνη του, εὐλογεῖ τοὺς δώδεκα υἱοὺς του καὶ προλέγει τὸ μέλλον αὐτῶν καὶ τῶν ἀπογόνων τους.

Εἰδικῶς γιὰ τὸν Ἰούδα, προφητεύει ἐνθουσιωδῶς τὴν λαμπρὰ ἐξέλιξι τῆς φυλῆς του, ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ προήρχετο ὁ Μεσσίας.

Ὁ Χριστὸς ἀνεμένετο μὲ ζωηρὰ ἐλπίδα καὶ ἔντονη προσδοκία ἀπὸ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ἐπειδὴ ἔμελλε νὰ συμφιλιώσῃ τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὸν Θεὸ καὶ νὰ φέρῃ στὸν κόσμον τὴν πνευματικὴ εἰρήνη, διὰ τῆς νίκης τοῦ διαβόλου, τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

Ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ σαρκωθέντος Λόγου ὡς «λέοντος» καὶ ὡς «σκύμνου λέοντος» (νεαρῶ καὶ εὐρώστου λέοντος), ὑπονοεῖ τὸ βασιλικὸν καὶ ἐνδοξὸν τοῦ Σωτῆρος μας, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ γενναῖον καὶ ἀνδρεῖον Αὐτοῦ, ὡς νικητοῦ τοῦ διαβόλου, τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. □

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 281/Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1997, σελ. 300.